

CD KLASSIEK

**Vioolsonates
Wolfgang Amadeus
Mozart**

Het muzieklabel Chaconne geeft sinds 2008 de vioolsonates van Mozart netjes uit in een mooie reeks met Catherine Mackintosh en pianist Geoffrey Govier als solisten. Intussen zijn ze al bij hun derde cd aanbeld en wordt alweer bewezen dat je kunt scoren wanneer je niet alles wilt doen en je naar Goethe's wens je tijdig inperkt. Dan behoud je immers een duidelijk perspectief op wat je wilt bereiken, wat in het geval van Mackintosh en Govier niet gering is.

Hun samenspel is perfect, zowel qua wederzijds aanvoelen als qua muzikale klank. Het feit dat ze beiden een kopie van een achttiende-eeuws instrument bespelen, is daaraan zeker niet vreemd. Viool en klavier klinken inderdaad mooi en helder en passen goed bij elkaar. Simpel is dat geenszins, want hoewel Mozart voor deze charmante intieme werkjes nog de hoofdrol aan het klavier heeft toevertrouwd, kun je toch al goed ervaren hoe hij de viool ook almaar meer eigen wegen wil laten bewandelen. Zo

komt er ook een echt, verfijnd en soms ook humoristisch 'gesprek' tot stand tussen beide solisten.

Het Duo Amadè speelt deze derde bundel van Mozartsonates geheel in de traditie van de vroege muziek: verfijnd, historisch correct, zonder vibratos in het vioolspel. Gewoon, een 'jonge' Mozart zoals het moet. Had hij niet Europa rondgereisd om zijn eigen sonates voor viool en klavier uit te voeren? Het zou niet bij jeugdwerk blijven: vioolsonates bleef Mozart zijn hele leven trouw neerpennen, waardoor we zijn evolutie waarlijk van nabij kunnen volgen.

KV 526, waarmee deze cd besluit, is werkelijk een van de meest geroemde meesterwerken van dit genie. In de finale geeft Mozart zelfs een speelse parafrase van de laatste beweging van de vioolsonate van Carl Friedrich Abel, die in juni 1787 kwam te overlijden. KV 526 dateert van augustus van dat jaar. Hoe kort ook de tijdsperiode, dit is allerminst haastwerk. Integendeel, gewoon grote klasse. (JC)

Mozart, *Duo Sonatas Volume 3*, KV 376, KV 378 en KV 526, door het Duo Amadè, Chaconne (distributie codex), CHAN 0772, 22,30 euro.

CD BLUES

**Erfenis van Woodstock
Janis Joplin**

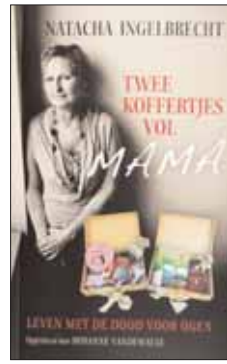

De naam van de nieuwe reeks *Woodstock Tapes* dekt niet echt de lading. Joplins muziek op deze schijf werd immers slechts gedeeltelijk ingeblikt tijdens het gelijknamige festival, de rest is afkomstig uit een Canadese tournee. Is de titel dus een tikje te veelbelovend, dan moeten we toch toegeven dat de opname je meteen teruggooit naar 'de tijd van toen'.

Joplin, die in 1970 op 27-jarige leeftijd overleed aan de onvermijdelijke overdosis, zingt hier in combinatie met The Kozmic Blues Band een programma waarin blues, rock en soul samenvloeit

en in een onnavolgbare mix. Ondanks haar gevaarlijke levensstijl blijft ze overeind als een van de belangrijkste blueszangeressen van de jaren 1960. *Try, Just a Little Bit Harder*, *Cry Baby* en *Tell Mama* geven stem aan haar existentiële pijn en verschrikkelijke eenzaamheid. Haar beroemdste nummer is *Me and Bobby McGee*. Kris Kristofferson schreef het voor haar, maar het werd pas opgenomen na haar dood en komt dus niet voor op deze cd. (JC)

Janis Joplin & The Kozmic Blues Band, *Cry Baby, Live at Woodstock*, Woodstock Tapes (distributie Codaex), WT5120, 10,20 euro.

BOEK NON-FICTIE

**Jonge moeder
met kanker
Natacha Ingelbrecht**

Bijna een jaar geleden, op 21 juli 2010, overleed Natacha Ingelbrecht na een strijd van tien jaar tegen kanker. Een gouden vrouw in een kapot lichaam, noemde Kobe Ilsen haar. De één-presentator leerde Ingelbrecht kennen in het kader van het beklievende tele-

visieprogramma *Doodgraag leven*. „Ik heb van haar geleerd dat geen enkel probleem te zwaar is, geen enkele situatie uitzichtloos. Ze heeft me getoond dat het leven een doodstrijd waard is”, schrijft hij in het voorwoord van haar boek *Twee koffertjes vol mama. Leven met de dood voor ogen*.

Het boek is een aangrijpend testament van een moedige vrouw, geschreven samen met haar vriendin Rosanne Vandewalle. Natacha Ingelbrecht was 31 wanneer ze te horen krijgt dat ze kanker had. Haar zoon Simon is dan 3,5 jaar, haar dochttertje Marie nog geen zes maanden. Tien jaar later verliest ze de strijd tegen de ziekte.

Waarom een zoveelste boek over borstkanker? Het is Ingelbrecht zelf die haar boek met die vraag opent. Het is allereerst voor haar kinderen een aandenken en een hart onder de riem voor alle mensen die met kanker worden geconfronteerd. Na het lezen ervan weet

u er wellicht ook voor uzelf een antwoord op. De ontmoeting met deze bijzondere vrouw, al is het dan in de vorm van een boek, zal alleszins een verrijking zijn. (LW)

Natacha Ingelbrecht, *Twee koffertjes vol mama. Leven met de dood voor ogen*, Van Halewyck, Leuven, 2010, 160 blz., 14,90 euro, ISBN 978 94 6131 019 4.

BOEK SPIRITUALITEIT

**Op zoek naar het geluk
Anselm Grün**

De Duitse theoloog Anton Lichtenauer stelt als redacteur voor de uitgeverij Herder de boeken van monnik Anselm Grün samen op basis van diens ontelbare voordrachten over geestelijke onderwerpen. Dit lijvige boek over geluk recupereert betrekkelijk korte teksten die al eerder in boekvorm verschenen.

Rode draad is de zoektocht naar het geluk. Anders dan in andere teksten van de Beierse monnik is er veel minder aandacht voor Schriftteksten. Het lijken vooral psychologische columns. De teksten gaan vaak over innerlijke blokkades, over strikken die we onszelf spannen. Grün geeft het advies om dit te onderkennen. En eerst thuis te komen bij onszelf, onze werkelijke gevoelens en gedachten waar te nemen. Beide as-

pecten zouden we moeten kennen om het ware geluk te vinden: onze eigen grenzen, maar ook onze eigen verlangens. (EDS)

Anselm Grün, *Het grote boek van het ware geluk*, Lannoo, Tielt, 2011, 316 blz., 17,99 euro, ISBN 978 90 5995 022 1.

BOEK FICTIE

**Zeven zinnen,
maar dan anders
Dimitri Verhulst**

Op verzoek van het Ensor Strijkkwartet schreef Dimitri Verhulst, bekend van het verfilmde *De helaasheid der dingen*, zeven korte verhalen geïnspireerd op de zeven laatste zinnen die Christus aan het kruis sprak. Het ensemble wilde op die manier de uitvoering van *Die Sieben Letzten Worte* van Joseph Haydn loskoppelen van het religieuze gegeven. Het resultaat werd uitgegeven in een boek met als titel *De zeven laatste zinnen*. In de kaft vindt de belangstellende aan weerszijden een cd: een met enkel de muziek, een met de tekst erbij, voorgelezen door de auteur.

Over de doelstelling van het kwartet kan gediscussieerd worden. Kan een muziekstuk met een uitdrukkelijk religieus onderwerp worden gebracht door artiesten die deze boodschap manifest afwijzen en anders invullen? Maar, van de andere kant, in hoever deelden klassieke componisten indertijd het gelovige gedachtegoed dat ze als onderwerp gebruikten in opdracht van kerkelijke mecenasen?

De tekst objectief lezen en de muziek beluisteren is de enige manier om de prestatie van de kunstenaars eerlijk te beoordelen en wellicht zal iedere lezer/luisteraar zijn eigen smaak daarin laten doorwegen. Het is alleszins de verdienste van Dimitri Verhulst de ontmoeting met de Bijbelse tekst te durven aangaan. Vervolgens laat hij zijn verbeelding spreken en komt hij helemaal los van die tekst, om er ten slotte toch telkens weer terug een haakje naar te werpen. Verwacht geen inbreng die u als gelovige kan inspireren, tenzij u het nihilisme dat er soms van uitgaat, in verband brengt met de totale verlatenheid die een mens kan ervaren wanneer hij zich door iedereen in de steek gelaten voelt, zelfs door God. Met Jezus aan het kruis dus.

De tekst is meer aanstootgevend dan respectvol voor het geloof, en veel lezers zullen met een wrange nasmaak achterblijven. Toch doet het geheel nadenken en blijft het bij. Ergens hebben de artiesten dan toch een juiste snaar geraakt. (LW)

Dimitri Verhulst en het Ensor Strijkkwartet, *De zeven laatste zinnen*, Uitgeverij Contact, 2010, 96 blz., 24,95 euro, ISBN 978 90 254 3540 0.